

Minicursus vogels 2023

door Pieter Althuisen

Vogelcursus 2023 in vogelvlucht

Een impressie van de eerste cursusdag naar het Munnichsbos. Tijdens deze vogelcursus, die voor de 30e keer werd gehouden, werden 4 excursiegebieden uitgekozen, die in de loop der jaren het meest bezocht waren.

Omdat ik al zeer vaak aan deze boeiende vogelexcursies had deelgenomen, was ik intussen ingedeeld bij de club gevorderden. Men ging ervanuit, dat ik door deelname aan de voorgaande cursussen, al heel wat vogels zou kunnen herkennen. Zelf ben ik wat bescheidener, en vooral met de vogels die zeer hoge tonen produceren, à la Freddie Mercury van Queen, daar heb ik toch nog de nodige moeite mee.

Op Paaszondag 9 april om 8.00 u. exact ging de excursie van start. Onder de bezielende leiding van Leo Koster liepen we richting Munnichsbos. Het weer was uitstekend. Het zonnetje scheen vrolijk door de bomen en de sfeer zat er goed in. Bij 'n aspergeveld hielden we even stil, waarna Leo 'n prachtig gedicht voor droeg over 'n verliefde asperge, zoals alleen Leo dat kan. Handgeklap verbrak de stilte en zelfs de prille eikenblaadjes ritselden mee. We hoorden het gekrakeel van enkele Putters en ook de vele mussen lieten zich niet onbetuigd. Verder ging het richting Munnichsbos. Onderweg zagen we 'n uilenkast hangen tegen 'n boom en op het veld maakten 2 Hazen elkaar het hof. Langs 'n bord met de tekst “Stichting Jules Geradts Munnichsbos.”, wandelden we door een prachtige oude eikenlaan, al luisterend en spiedend naar bijzondere vogels., Een Grote bonte specht roffelde er flink op los. Ringo Star van de Beatles was er niets bij. We zagen ook nog 2 Hazen die, volgens Leo, uitgeslapen hadden en daarom nog zo laat paaseieren aan het verstoppen waren. Ja, ieder zijn vak. Zo kwamen we bij de boerderij “Munnichsboshof” waar Leo een dialoog aan ging met de boer. Volgens hem zat er een Kerkuil te broeden in de oude schuur. Plotseling klonk het geroffel van de Grote bonte specht en voor onze ogen zagen we 2 van deze mooie gevederde exemplaren voorbijvliegen. We volgden hierna de Vlootbeek door het Munnichsbos en het viel op dat er vele dode Beuken vol met spechtengaten stonden, een eldorado voor de vele soorten spechten die in dit bos zouden voorkomen. Iemand zag ineens het vrouwtje van de Kleine bonte specht zitten tegen de bast van 'n boom. Prachtig toch. Even later hoorden we het lachende geluid van de Groene specht, het eentonige repeterende geluid van de tjiftjaf en het afscheidslied van 2 Holenduiven. Nog even een pauze, waarin Leo ons wederom liet genieten van 'n prachtig nostalgisch gedicht over de vastentijd in vroeger tijden. Hierna genoten we nog van het melodische geluid van de Zanglijster en op 'n afstand in het veld was de familie Nijlgans met 3 jongen aan het zonnen. Langs een bloeiende vlierstruik met zijn witte schermen, lekker en gezond in de pannenkoek, wandelden we weer terug naar de parkeerplaats. Het zonnetje scheen volop en gaf deze boeiende Paasdag nog 'n extra dimensie. We hadden weer enorm genoten. Met 'n blij en voldaan gevoel reed ik huiswaarts.

Pieter Althuisen